

Ontwerpbesluit Omgevingsvergunning

Burgemeester en wethouders van de gemeente Oude IJsselstreek;

Op 9 december 2011 is een aanvraag ontvangen van maatschap Walraven- van Bree, Molenveld 4a 7065 BV in SNDEREN om een omgevingsvergunning op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Het betreft een aanvraag om een veranderingsvergunning voor de activiteit Milieuverantwoord ondernemen als bedoeld in artikel 2.6 Wabo (revisievergunning).

De inrichting ligt aan de Molenveld 4a, 7065 BV in SINDEREN, kadastraal bekend gemeente Varsseveld, sectie B, nummers 6085, 6244 en 6245.

Overwegingen:

Aanvraag

De aanvraag betreft een vergunning voor het veranderen van de inrichting. De onderhavige aanvraag heeft o.a. betrekking op het omschakelen van het houden van ouderdieren van vleeskalkoenen naar het houden van opfokhennen voor legrassen.

Ontvankelijkheid

De op 9 december 2011 ingekomen aanvraag is op 24 januari 2012 aangevuld. In de aanvulling zijn de aan- en afvoerbewegingen aangepast. Er vinden in de nieuwe situatie geen aan- en afvoerbewegingen in de avond en nacht plaats. De aanvraag voldoet aan paragraaf 4.2 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) en paragraaf 4.2 Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) gestelde eisen. De aanvraag bevat voldoende gegevens en bescheiden voor de beoordeling van de aanvraag en de voorbereiding van de beschikking zodat de aanvraag in behandeling is genomen (art. 4:5 Awb).

Vigerende vergunning

Voor de inrichting is op 24 februari 1998 voor de activiteit milieuverantwoord ondernemen een omgevingsvergunning op grond van de Wabo verleend (voorheen een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning op grond van de Wet milieubeheer). Op 27 februari 2000 en 14 maart 2004 is deze vergunning op grond van artikel 8.19 wet milieubeheer gewijzigd.

Activiteitenbesluit

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer (het Activiteitenbesluit) in werking getreden. Onder het nieuwe Besluit bestaat een 3-tal types inrichtingen (A,B en C). Type A-inrichtingen zijn niet meldingsplichtig maar moeten wel aan de regels uit het Besluit voldoen. Type B-inrichtingen zijn meldingsplichtig en type C-inrichtingen zijn over het algemeen vergunningplichtig.

De inrichting valt onder de vergunningplicht (type C) omdat het een landbouwinrichting is waarop het Besluit Landbouw niet van toepassing is (> dan 50 mve). Voor de inrichting gelden naast de voorschriften uit deze vergunning de voorschriften die zijn genoemd in artikel 1.4 lid 3 van het Activiteitenbesluit.

Procedure

De procedure is overeenkomstig het bepaalde in paragraaf 3.3 van de Wabo en afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht uitgevoerd.

Onlosmakelijke samenhang

De aangevraagde verandering van de inrichting heeft alleen betrekking op de activiteit milieuverantwoord ondernemen. Er is zover kan worden overzien geen onlosmakelijke samenhang met andere categorieën van activiteiten waarvoor op grond van artikel 2.7 van de Wabo de aanvraag aangevuld moet worden.

Aanhakende samenhang

Op grond van artikel 2.27, 1^e lid van de Wabo dient het college van Gedeputeerde Staten in sommige gevallen een 'verklaring van geen bedenkingen' (vvgb) af te geven vanwege natuurbescherming, voordat de omgevingsvergunning kan worden verleend. Deze verklaring is nodig als de verandering van de bedrijfsvoering negatieve effecten heeft op instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden binnen het invloedsgedebied.

Een verklaring als hierboven genoemd is bij deze beschikking niet nodig omdat de inrichtinghouder al een aanvraag op grond van artikel 19d van de Natuurbeschermingswet bij Gedeputeerde Staten heeft ingediend.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet van kracht geworden. De Waterwet regelt o.a. het beheer van oppervlaktewateren. In de Waterwet is bepaald dat lozingen in het oppervlaktewater slechts zijn toegestaan indien daar een vergunning voor is verleend.

Vanuit de inrichting vinden geen lozingen plaats waarvoor een vergunning krachtens de Waterwet moet worden aangevraagd.

Bestemmingsplan / reconstructieplan

De gemeente Oude IJsselstreek is gelegen in het reconstructiegebied Achterhoek en Liemers waarvoor een reconstructieplan is vastgesteld, goedgekeurd en bekendgemaakt. De onderhavige inrichting is op basis van dit plan gelegen in een verwevingsgebied.

De inrichting is gelegen op een terrein dat op grond van het ter plaatse geldende bestemmingsplan Buitengebied Wisch 2004, welke op 16 december 2004 is vastgesteld, is bestemd tot agrarisch bouwperceel. In de directe omgeving van de inrichting zijn geen wezenlijke bestemmingsveranderingen of andere toekomstige ontwikkelingen te verwachten.

Besluit mer

Op 1 juli 2010 is een wijziging van Besluit milieu-effectrapportage 1994 (MER-Besluit) in werking getreden (Staatsblad 184, 2010). Vanaf deze datum heet dit besluit "Besluit milieueffectrapportage". In de wijziging van 1 april 2011 (Staatsblad 102, 2011) zijn o.a. gewijzigde drempelwaarden opgenomen. In dit besluit zijn drempelwaarden opgenomen voor het verplicht uitvoeren van een MER-beoordeling, wanneer een veehouderij wordt opgericht of wanneer een bestaande veehouderij wijzigt of uitgebreid. Een MER-beoordelingsplicht geldt o.a. bij uitbreiding van een veehouderij met meer dan :

- 40.000 plaatsen voor pluimvee;
- 2000 plaatsen voor vleesvarkens;
- 750 plaatsen voor zeugen;
- 2700 gespeende biggen.

Voor de uitbreiding van de inrichting met 52.000 stuks opfokhennen wordt bovengenoemde drempelwaarde voor pluimvee overschreden en is het noodzakelijk een Mer-beoordeling uit te voeren. Hiervoor is op 15 september 2011 een aanmeldingsnotitie ingediend.

MER-beoordeling

In de aanmeldingsnotitie van 15 september 2011 staan diverse aspecten omschreven met betrekking tot de wijziging van de veehouderij. De activiteiten en de milieugevolgen van de inrichting zijn goed in beeld gebracht. Na beoordeling van de notitie blijkt dat de wijziging van de inrichting geen aanleiding geeft te veronderstellen dat er sprake is van een bijzondere omstandigheid die belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zal hebben. Een MER is derhalve ons inziens niet noodzakelijk. De aanmeldingsnotitie en de beschikking van 13 oktober 2011 zijn bij de aanvraag gevoegd.

IPPC-richtlijn

De Richtlijn 96/61/EG VAN DE RAAD van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen. De richtlijn is ook van toepassing op grote intensieve varkens- en pluimveehouderijen.

Een IPPC toets geldt o.a. voor het oprichten of bij uitbreiding van een veehouderij met meer dan :
40.000 plaatsen voor pluimvee;
2.000 plaatsen voor vleesvarkens;
750 plaatsen voor zeugen.

Met de gevraagde vergunning worden de drempelwaarden overschreden. De IPPC Richtlijn is op deze inrichting van toepassing.

De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Wabo (art. 2.14, 2.22 lid 3), de Waterwet en het Besluit Huisvesting. Voor de agrarische bedrijven gelden naast de Wabo onder meer de Wet ammoniak en veehouderij en de Wet geurhinder en veehouderij als toetsingskader voor de beoordeling van de uitstoot van ammoniak en stank vanuit dierenverblijven.

Op grond van artikel 5.4, 2^e lid van de Bor dient de aanvraag te worden getoetst aan bijlage 1 van de Mor (aanwijzing BBT-documenten). De Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij, de BREF intensieve pluimvee- en varkenshouderij en de oplegnotie BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij zijn in deze bijlage opgenomen. Hiermee is de juridische status van deze documenten vastgelegd. Door de geldende wet en regelgeving te toetsen zal er tevens voldoende getoetst worden aan de IPPC-richtlijn. Toetsing aan deze regelgeving vindt hieronder plaats.

Wetgeving - ammoniak

Wet ammoniak en veehouderij (Wav)

Bij besluit van 26 april 2002 is bepaald dat de Wet ammoniak en veehouderij, zoals gepubliceerd in Staatsblad 93 van 21 februari 2002, met ingang van 8 mei 2002 in werking treedt.

Bij besluit van 17 februari 2007 (staatsblad 103) is deze wet gewijzigd. Deze wijziging is op 1 mei 2007 (staatsblad 156) in werking getreden. De Wav is bepalend als het gaat om de ammoniakemissie uit dierenverblijven van veehouderijen.

Regeling ammoniak en veehouderij (Rav)

De gebruikte emissiefactoren zijn gebaseerd op de gewijzigde Regeling ammoniak en veehouderij, zoals gepubliceerd op 18 oktober 2011 in de Staatscourant (nummer 18726) en in werking getreden op 19 oktober 2011. De Rav is een ministeriele regeling waarin de verschillende emissiefactoren zijn opgenomen. Aan de hand hiervan is de totale ammoniakemissie berekend.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Op 27 maart 2007 is in Staatscourant 61 gepubliceerd het Ontwerpbesluit houdende wijziging van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (interne saldering). Op 10 januari is in Staatsblad 2008, nr. 6 het definitieve wijzigingsbesluit gepubliceerd. De wijzigingen betreffen het mogelijk maken van het zgn. Intern Salderen, het vervallen van de datum 30 oktober 2007 en het stellen van strengere emissiewaarden.

Op 1 april 2008 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij, inclusief wijziging, in werking getreden.

In het Besluit Huisvesting is invulling gegeven aan het emissiebeleid in Nederland. Het Besluit bepaalt in artikel 2 lid 1 dat geen huisvestingssystemen zal worden toegepast met een hogere emissiefactor dan in bijlage I is aangegeven de zgn. maximale emissiewaarden. De maximale emissiewaarde per dierplaats per jaar is voor opfokhennen van legrassen niet vastgesteld. Dit betekent dat ieder huisvestingssysteem voor deze diercategorie als beste beschikbare techniek kan worden beschouwd.

Ecologische Hoofstructuur (EHS)

De Wav beschermt het milieu tegen de ammoniakuitstoot van veehouderijen. De Wav kent twee regimes: 1. De zeer kwetsbare gebieden (EHS) en de zone van 250 meter hieromheen en 2. De rest van Nederland. De Wav beschermt de zeer kwetsbare gebieden die door de Provincie is aangewezen. De inrichting ligt niet in de 250 meter zone van een gebied dat is aangewezen in de Ecologisch Hoofstructuur (EHS).

Best Beschikbare Techniek (BBT)

In de Wabo is opgenomen dat voldaan moet worden aan de beste beschikbare technieken (BBT). Dit geldt zowel voor bedrijven die onder de IPPC-richtlijn vallen als bedrijven die daar niet onder vallen. Bij het bepalen van BBT wordt hierbij ondermeer getoetst aan artikel 5.4 van de Bor en bijlage 1 van de Mor.

- In artikel 5.4 van de Bor is opgenomen wat onder BBT wordt verstaan. Het bevoegd gezag moet rekening houden met voorzienbare kosten en baten van maatregelen en daarnaast in de BBT-afweging betrekken, onder meer:
 - (f) de aard, de effecten en de omvang van de betrokken emissies,
 - (g) de data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen,
 - (h) de tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen.
- In bijlage 1 van de Mor zijn documenten opgenomen waarmee bij de bepaling van BBT bij IPPC inrichtingen rekening moet worden gehouden dit zijn de zgn. BREF documenten. Dit zijn de volgende informatiedocumenten:
 - BREF intensieve pluimvee- en varkenshouderij;
 - Oplegnotitie BREF intensieve pluimvee- en varkenshouderij;
 - Beleidslijn IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij

Artikelen Wav

Ingevolge artikel 3, 1^e lid, van de Wet ammoniak en veehouderij betreft het bevoegd gezag bij beslissingen inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij de gevolgen van ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven op de wijze die is aangegeven bij of krachtens de artikelen 4 tot en met 7.

Artikel 3, 2^e lid: Directe ammoniakschade wordt getoetst aan de hand van het Rapport Stallucht en Planten 1981. In de praktijk vindt deze schade voornamelijk plaats bij coniferen en fruitbomen gelegen nabij met name varkens- of kippenstallen. Rondom de inrichting bevinden zich, behalve een extensieve veehouder, weilanden en akkerbouwpercelen, waarop zich geen fruitbomen, coniferen of andere gevoelige gewassen bevinden die getoetst moet worden aan het Rapport.

Ingevolge artikel 3, 3^e lid van deze wet moet voor het stellen van voorschriften, de aanvraag tevens getoetst worden aan de artikelen 2.22, 2de en 3de lid Wabo of art. 1.3c of 8.40 van de Wet milieubeheer en moet voor het weigeren van de vergunning de aanvraag getoetst worden aan artikel 2.14 van de Wabo. Daarbij geldt, dat de vergunningverlening wordt beoordeeld naar de overeenstemming van de som van de ammoniakemissies uit de tot de inrichting behorende dierenverblijven met de som van de ammoniakemissies die zijn toegestaan bij een beoordeling per afzonderlijk huisvestingssysteem, met dien verstande dat een huisvestingssysteem dat op 1 januari 2007 nog niet in de veehouderij aanwezig was, afzonderlijk aan de voorschriften voldoet. (zie toets - BBT)

Artikel 4/5/6/7 is niet van toepassing aangezien de inrichting niet is gelegen in de 250 zone van een zeer kwetsbaar gebied.

Zeer kwetsbare gebieden

De Wav is op 1 mei 2007 gewijzigd. De wijziging houdt onder andere in dat het begrip kwetsbaar gebied is vervallen. Hiervoor in de plaats staat in art. 2 dat Provinciale Staten gebieden aanwijst die als zeer kwetsbaar worden aangemerkt. Daarbij wordt in lid 2 aangegeven dat alleen voor verzuring gevoelige gebieden die zijn gelegen in de ecologische hoofdstructuur als zeer kwetsbaar gebied kunnen worden aangewezen. Op 1 juli 2009 hebben Provinciale Staten van Gelderland de zeer kwetsbare gebieden in een besluit vastgesteld. Op 23 november 2009 heeft de minister hieraan goedkeuring verleend.

Het dichtstbijzijnde gebied dat op grond van de Wav bescherming behoeft is De Vennebulten op circa 4400 meter. De afstand blijft met het verlenen van deze milieuvergunning gelijk.

Vergunde rechten

Op grond van de verleende vergunningen mogen de in de onderstaande tabel genoemde dieraantallen per diersoort gehouden worden. In de onderstaande tabel zijn tevens de bijbehorende emissiefactoren volgens de diercategorieën van de Regeling ammoniak en veehouderij en de berekende ammoniakemissie vermeld.

tabel 1 berekening vergunde rechten

diersoort	aantal	emissie/dier	emissie totaal
kalkoenen; F3.100	4632	0,590	2732,88
Paarden > 3 jaar; K1	1	5,000	5,00
Totalen			2737,88

De aanvraag

In de onderstaande tabel staan de dieraantallen die per diersoort gehouden mogen worden nadat de vergunning onherroepelijk is geworden. In de onderstaande tabel zijn tevens de bijbehorende emissiefactoren volgens de diercategorieën van de Regeling ammoniak en veehouderij, de maximale emissie waarden en de berekende en toegestane ammoniak emissie vermeld.

tabel 2 berekening aangevraagde rechten				Max. emissie	
diersoort	aantal	emissie/dier	emissie totaal	emissie toegestaan	totaal toegestaan
opfokhennen; E1.8.1	52000	0,050	2600,00	0,170	8840,00
Totalen			2600,00		8840,00

De inrichting ligt buiten de zone van 250 meter om een kwetsbaar gebied. De wijzigingen in de stallen worden beschouwd als de best beschikbare techniek (BBT). De inrichting voldoet daarmee aan de gestelde emissie eisen waardoor de vergunning op grond van de Wav verleend kan worden voor de gevraagde bedrijfsomvang.

Toets

Best beschikbare technieken (BBT)

Om vast te stellen wat BBT is bij veehouderijen worden de BREF's gebruikt. De BREF's zijn BBT referentiedocumenten. De BREF is een van de bronnen waarmee bij vaststelling van BBT rekening moet worden gehouden. De BREF wordt gebruikt bij IPPC inrichtingen maar kunnen ook worden gebruikt als hulpmiddel bij niet- IPPC inrichtingen. De oplegnotitie van Infomil, 30 juli 2007, geeft aan hoe hier mee om te gaan. Dit document dient als referentiekader en richt zich met name op het aspect ammoniak. In de BREF is zoals gezegd ammoniak de overheersende factor maar wordt er ook rekening gehouden met de emissies van geur, stof, energiegebruik, grondwater en afvalwater.

Huisvestingsstelsel E1.8.1 (BWL 2005.02.V1)

Dit systeem wordt beschouwd als BBT.

Op basis van de beleidslijn IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij kan het bevoegd gezag maatregelen eisen om de ammoniakemissie te reduceren indien de ammoniakemissie meer bedraagt dan 5.000 kg. De ammoniakemissie na wijziging bedraagt 2600 kg. Aangezien de emissie van ammoniak minder bedraagt dan 5000 kg achten wij het eisen van aanvullende maatregelen om de ammoniakemissie te reduceren niet redelijk.

Gelet op vorenstaande, kan de aangevraagde vergunning op grond van artikel 2.14, van de Wabo juncto artikel 3, derde lid, van de Wav worden verleend voor de gevraagde bedrijfsomvang.

Geurhinder

Algemeen

Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in werking getreden. Deze wet stelt regels met betrekking tot beslissingen inzake vergunningen krachtens de Wabo voor veehouderijen, voor zover het betreft geurhinder vanwege tot die veehouderijen behorende dierenverblijven. Een tekstuele wijziging op de Wgv is gepubliceerd op 12 juni 2008 (Staatsblad 197). Naast de Wet geurhinder en veehouderij is gelijktijdig de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) d.d. 18 december 2006 in werking getreden. In deze Regeling zijn de geuremissie factoren en minimumafstanden vastgesteld en geeft de wijze van omrekening naar geurbelasting en de wijze van afstandsbepaling. Op 30 juni 2010 is de wijziging van de Regeling Geurhinder en Veehouderij in werking getreden. Dit staat in het op 29 juni 2010 verschenen Staatsblad 2010 nr. 9998.

Ingevolge artikel 2, 1^e lid, van de Wet geurhinder en veehouderij betreft het bevoegd gezag bij beslissingen inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij de geurhinder door de geurbelasting vanwege tot veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze als aangegeven bij of krachtens de artikelen 3 tot en met 9.

Ten aanzien van het voorkomen van (onaanvaardbare) stankhinder afkomstig van de onderhavige inrichting is de aanvraag getoetst aan de Wet geurhinder en veehouderijen en de Regeling geurhinder en veehouderijen.

De Wgv bevat één landsdekkend toetsingskader, met twee typen waarden. Voor diercategorieën waarvan de geuremissie per dier is vastgesteld, wordt de waarde uitgedrukt in een ten hoogste toegestane geurbelasting op een geurgevoelig object. Voor de andere diercategorieën is de waarde een wettelijk vastgestelde afstand die ten minste moet worden aangehouden.

De omvang van de geuremissie wordt bepaald door factoren als het aantal gehouden dieren, de diercategorie en het toegepaste huisvestingssysteem. De geuremissie wordt berekend door het aantal te houden dieren te vermenigvuldigen met hun geuremissiefactor. Een geuremissiefactor is een getal dat de

geuremissie per dier weergeeft, rekening houdend met aspecten als diercategorie en toegepast huisvestingssysteem. De verschillende geuremissiefactoren zijn in bijlage 1, als bedoeld in artikel 2, 6de lid van de Rgv vastgelegd.

Vervolgens wordt de geurbelasting op een geurgevoelig object bepaald. Daartoe wordt de geuremissie vanuit de dierenverblijven tezamen met andere variabelen ingevoerd in een verspreidingsmodel "V-Stacks vergunning".

De waarde die wordt uitgedrukt in een ten hoogste toegestane geurbelasting geeft het beschermingsniveau voor de omgeving van een veehouderij. De Wgv kent vier waarden, onderscheiden naar vier soorten gebieden:

- 3 odour units / m³ binnen een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom;
- 14 odour units / m³ binnen een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom;
- 2 odour units / m³ buiten een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom;
- 8 odour units / m³ buiten een concentratiegebied, buiten de bebouwde kom.

Het onderscheid concentratiegebieden en niet-concentratiegebieden verwijst naar de indeling uit bijlage I bij de Meststoffenwet.

De geurbelasting is uitgedrukt als geurconcentratie: als aantallen Europese odour units in een volume-eenheid (ou_E/m³). Voor de geurbelasting is uitgegaan van het gebruikelijke 98-percentiel geurconcentratie. Dat betekent dat de, met het verspreidingsmodel, berekende geurconcentratie gedurende 98% van de tijdseenheid niet wordt overschreden (ou_E/m³; P₉₈).

Geurgevoelig object

De Wgv definieert een geurgevoelig object als volgt: een gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt.

Ligging inrichting en geldende waarden

De gemeente Oude IJsselstreek is gelegen in het reconstructiegebied Achterhoek en Liemers waarvoor een reconstructieplan is vastgesteld, goedgekeurd en bekendgemaakt.

Zowel de onderhavige inrichting als de in de directe omgeving van de inrichting gelegen voor geurgevoelige objecten zijn gelegen buiten de bebouwde kom. Het dichtstbijgelegen voor geurgevoelige object betreft de woning Molenveld 2 in Sinderen.

Beoordeling

De aanvraag heeft uitsluitend betrekking op dieren (diercategorie opfokhennen en -hanen) waarvan de geuremissie per dier is vastgesteld.

Dieren waarvan de geuremissie per dier is vastgesteld

Het aangevraagde veebestand voor wat betreft 52.000 opfokhennen komt overeen met 9.360,0 ou E/sec.

Op grond van artikel 3, eerste lid, van de Wgv geldt dat de geurbelasting vanwege de onderhavige inrichting op geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom niet meer mag bedragen dan 14 odour units per m³ lucht. Op geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom mag de geuremissie niet meer bedragen dan 3 odour units per m³ lucht.

Artikel 10 van de Wgv bepaalt dat bij regeling van de minister van VROM regels worden gesteld over de wijze waarop de geurbelasting, bedoeld in artikel 3, wordt bepaald. Deze regeling betreft de Rgv.

Artikel 2, eerste lid, van de Rgv bepaalt dat de geurbelasting vanwege een veehouderij wordt berekend met inachtneming van het verspreidingsmodel 'V-stacks vergunning'. Dit model berekent de verspreiding van geur vanwege een veehouderij. Het rekenresultaat is de geurbelasting op in de nabijheid gelegen voor geurgevoelige objecten. Vervolgens wordt getoetst of de berekende geurbelasting voldoet aan de norm die van toepassing is. Deze norm moet vooraf in het model worden ingevoerd. Om de geurbelasting te berekenen, worden verder gegevens in het model ingevoerd over de onderhavige inrichting (bronnen) en

de omliggende voor geurgevoelige objecten (receptoren). Het model houdt rekening met de meteorologische gegevens van een heel jaar en met de ruwheid van de omgeving. In onderstaande tabellen is een overzicht gegeven van de in te voeren gegevens en de berekende geurbelasting op de voor geurgevoelige objecten.

Invoergegevens V-stacks vergunning

Berekende ruwheid: 0,09 m
Meteo station: Eindhoven

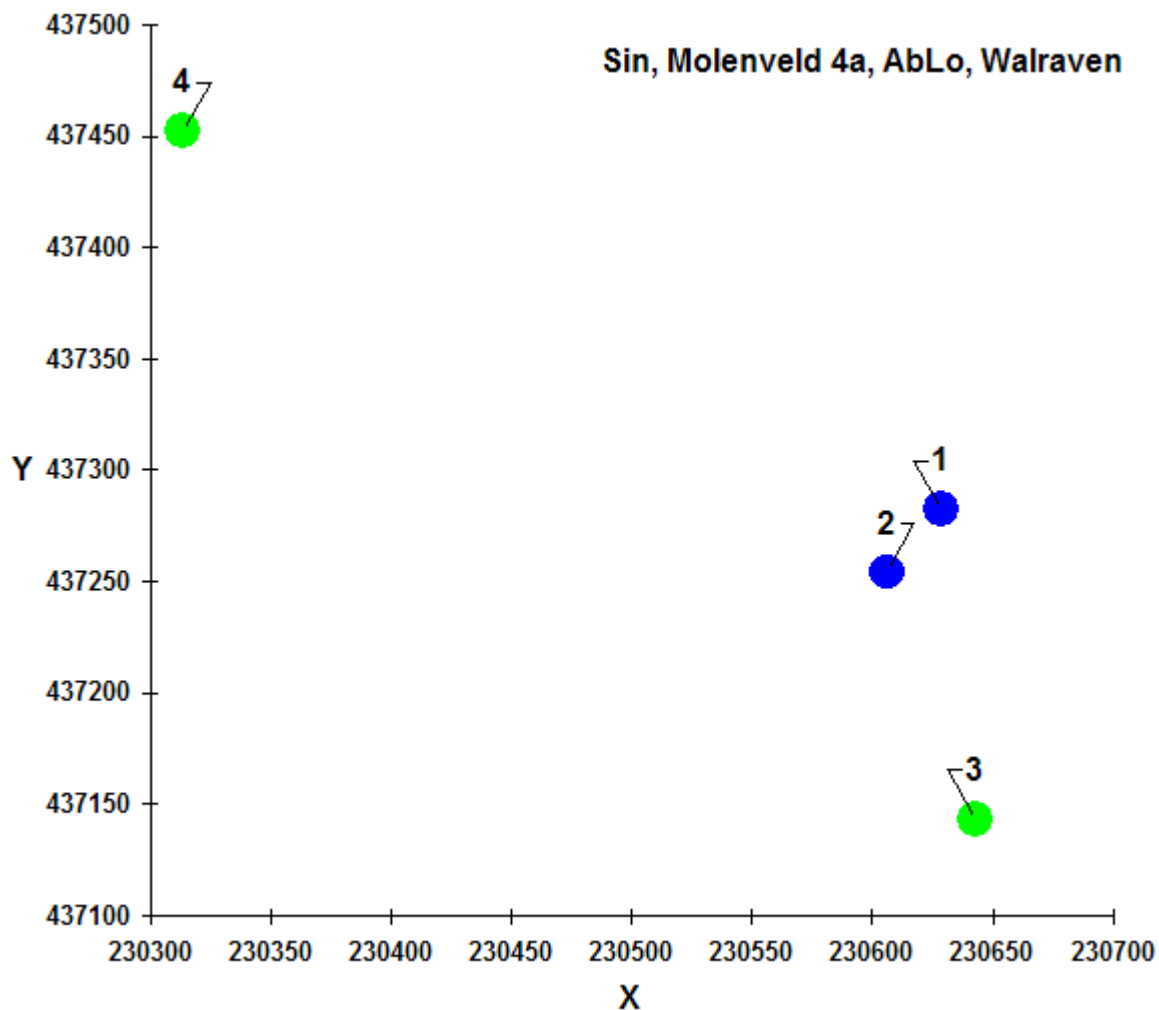
Brongegevens:

Volgnr	BronID	X-coord.	Y-coord.	EP Hoogte	Gem.geb. hoogte	EP Diam.	EP Uitr. snelh.	E-Aanvraag
1	Stal E	230 629	437 282	1,5	3,2	2,81	0,40	4 500
2	Stal F	230 606	437 254	3,5	3,2	0,96	0,40	4 860

Geur gevoelige locaties:

Volgnummer	GGLID	Xcoördinaat	Ycoördinaat	Geurnorm	Geurbelasting
3	Molenveld 2	230 643	437 143	14,0	8,7
4	Kasselderstraat 4	230 313	437 452	14,0	1,9

Schematische kaart met relatieve ligging van de bronnen en geurgevoelige objecten

Uit het rekenresultaat blijkt dat geurbelasting van de onderhavige inrichting op de geurgevoelige objecten onder de wettelijk toegestane norm blijft. Dit houdt in dat de aangevraagde revisievergunning op grond van artikel 3 van de Wgv moet worden verleend.

Afstand agrarische bedrijfswoning van derden

Op grond van artikel 3, tweede lid, van de Wgv bedraagt de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter. De woning behorende bij een veehouderij op het perceel Kasselstraat 6b ligt op circa 185 meter van het dichtstbijzijnde emissiepunt van de inrichting. Op grond van artikel 3, tweede lid, van de Wgv kan de vergunning worden verleend

Afstand van buitenzijde tot buitenzijde

Verder geldt op grond van artikel 5, eerste lid, van de Wgv een minimale afstand van 25 van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de buitenzijde van een voor geurgevoelig object. De werkelijke afstand van de stal tot het dichtstbij gelegen voor geurgevoelig object op het perceel Molenveld 2 bedraagt meer dan genoemde afstand (circa 100 meter). Dit betekent dat aan de vereiste afstand van buitenzijde tot buitenzijde wordt voldaan, waardoor de vergunning voor het aangevraagde veebestand op grond van artikel 5, tweede lid, van de Wgv kan worden verleend.

Stof (luchtkwaliteit):

Op 15 november 2007 is de "Wet luchtkwaliteit" in werking getreden. Met de inwerkingtreding van de wet is het Besluit luchtkwaliteit 2005 komen te vervallen.

Algemeen

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de Wet milieubeheer goedgekeurd (Stb. 2007, 414). Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de Wet luchtkwaliteit. Deze wet is op 15 november 2007 (Stb. 2007, 434) in werking getreden en vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005.

De kern van de 'Wet luchtkwaliteit' bestaat uit de (Europese) luchtkwaliteitseisen. Verder bevat zij basisverplichtingen op grond van de richtlijnen, namelijk: plannen, maatregelen, het beoordelen van luchtkwaliteit, verslaglegging en rapportage.

De wet voorziet in het zogenaamde Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Daarbinnen werken het rijk, de provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren. Het NSL kan pas in werking treden als de EU derogatie (verlenging van de termijn om luchtkwaliteitseisen te realiseren) heeft verleend.

Luchtkwaliteitseisen voor veehouderijen

De Wet luchtkwaliteit is niet van toepassing op alle stoffen die in de buitenlucht kunnen voorkomen. Titel 5.2 van de Wet milieubeheer verwijst naar bijlage 2 bij de Wet milieubeheer waarin bepaalde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht staan opgenomen. Deze milieukwaliteitseisen zijn grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM¹⁰), lood, koolmonoxide en benzeen. Voor agrarische inrichtingen speelt alleen de emissie van zwevende deeltjes (PM¹⁰) een rol van betekenis. Bijlage 2 van de Wet milieubeheer noemt de grenswaarden voor fijn stof:

- 40 microgram per m³ als jaargemiddelde concentratie;
- 50 microgram per m³ als vierentwintig-uurgemiddelde concentratie, waarbij geldt dat deze maximaal vijfendertig maal per kalenderjaar mag worden overschreden.

Op grond van artikel 2.14, eerste lid, onder c 2°v an de Wabo moeten de geldende grenswaarden op het gebied van de luchtkwaliteit (bijlage 2 van de Wet milieubeheer) in acht worden genomen. Artikel 5.16 van de Wet milieubeheer geeft aan hoe en onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden kunnen uitoefenen in relatie tot luchtkwaliteitseisen. Als aannemelijk is dat aan één of een combinatie van de volgende voorwaarden wordt voldaan, vormen luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het verlenen van de milieuvergunning:

- Er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van de grenswaarde;
- Een project leidt –al dan niet per saldo- niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- Een project draagt “niet in betekenende mate” bij aan de concentratie van een stof;
- Een project is genoemd of past binnen het NSL of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Bij vergunningverlening voor een veehouderij moet aan de luchtkwaliteitsnormen voor fijn stof worden voldaan. De luchtkwaliteit wordt beoordeeld op plaatsen waar significante blootstelling van mensen plaatsvindt. Dit kan bijvoorbeeld een woning zijn.

Toetsing

Om de fijn stof situatie bij agrarische bedrijven te kunnen toetsen, heeft het ministerie van VROM een op het Nieuw Nationaal Model gebaseerd rekenprogramma ontwikkeld: Implementatie Standaardrekenmethode Luchtkwaliteit 3a (ISL3a). Met dit rekenprogramma kan worden getoetst in hoeverre de inrichting voldoet aan de grenswaarden voor fijn stof. Bij de aanvraag is een fijn stof berekening gevoegd. Volgens de Regeling beoordeling luchtkwaliteit moeten we toetsen aan de grens van de inrichting bij de openbare weg en de dichtstbijzijnde woningen.

Inmiddels is bekend dat de luchtkwaliteit alleen beoordeeld wordt op plaatsen waar significante blootstelling van mensen plaatsvindt. Een plaats met significante blootstelling kan bijvoorbeeld een woning, school of sportterrein zijn.

Resultaten

In de resultaten wordt op geen van de receptorpunten de grenswaarde van 40 microgram/m³ als jaargemiddelde concentratie overschreden. Verder is zichtbaar dat op geen van de receptorpunten het maximale aantal van 35 dagen wordt overschreden. De inrichting voldoet aan de grenswaarden zoals de Wet luchtkwaliteit die stelt. Op basis van de Wet luchtkwaliteit kan de vergunning worden verleend.

Geluidhinder

De voornaamste activiteiten op het bedrijf die geluidsoverlast zouden kunnen geven zijn onder meer het draaien van ventilatoren, het gebruik van tractoren en het laden en lossen van pluimvee en voer. Het bedrijf ligt in het landelijk gebied. Om de stilte van het landelijk gebied te beschermen is het noodzakelijk geluidseisen te stellen aan het agrarisch bedrijf. Bij het stellen van geluidnormen is rekening gehouden met het gestelde in de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening van oktober 1998 en de geluidsvoorschriften uit de geldende vergunning. Hierbij is gekeken naar bij de richtwaarden voor het landelijk gebied van 40, 35, 30 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

Uitgaande van het beperkte aantal geluidbronnen en aan- en afvoerbewegingen is het aannemelijk dat de geluidseisen van 40, 35 en 30 dB(A) op de dichtstbijzijnde geluidgevoelige bestemming, op 1,5 meter hoogte, haalbaar zijn. Een akoestisch onderzoek en het opleggen van extra geluidsvoorschriften worden dan ook niet noodzakelijk geacht.

Voor geluiden die kortstondig optreden worden maximale geluidsniveaus opgenomen (L_{max}). Maximale geluidsniveaus ontstaan o.a. tijdens het rijden van voertuigen over het terrein van de inrichting, dichtslaan van autoportieren, het lossen van voer en het laden van kippen.

Door het stellen van geluidsvoorschriften kan onacceptabele geluidhinder worden voorkomen. Op basis van vorenstaand worden de gestelde geluidsgrenswaarden niet als onaanvaardbaar aangemerkt.

Bodembescherming

In het aanvraagformulier staan de activiteiten vermeld die de bodem kunnen verontreinigen. Dit zijn activiteiten zoals o.a. op- en overslag van dieselolie, mestopslag, en de opslag van ontsmettingsmiddelen. In de vergunning wordt ten aanzien van bodembescherming uitgegaan van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB). Uitgangspunt hierbij is het bereiken van een beschermingsniveau, waarbij kan worden gesproken van een verwaarloosbaar risico op significante bodemverontreiniging (bodemrisicocategorie A).

Verontreiniging van de bodem wordt o.a. voorkomen door de dieselolieopslag (PGS 30) in een lekbak te plaatsen en de stalvloeren mestdicht uit te voeren.

Door het opleggen van maatregelen in de voorschriften oordelen wij dat er een verwaarloosbaar bodemrisico ontstaat.

De bodemaspecten van de door de inrichting mogelijk te veroorzaken gevolgen voor het milieu kunnen worden voorkomen door het opleggen van voorschriften.

Energie en water

Bij de stallen zijn dak, vloer en wand optimaal geïsoleerd. Daarnaast worden optimaal regelbare klimaatcomputers toegepast. Binnen de inrichting worden energiezuinige installaties toegepast. Het energieverbruik dient zo laag mogelijk gehouden te worden.

In de voorschriften wordt opgenomen dat moet worden voldaan aan de stand der techniek rekening houdend met de checklist. Daarnaast worden bepalingen opgenomen om het energieverbruik te registreren en in het milieulogboek te vermelden.

Leidingwater wordt gebruikt als drinkwater, reinigen van de stallen en huishoudelijk gebruik. In de voorschriften zullen voorschriften opgenomen worden hier zuinig mee om te gaan. Hierbij denken we aan schoonmaak met hogedrukreiniger, controle drinkwaterinstallaties en good house keeping.

Afvalwater

In het aanvraagformulier staan de afvalwaterstromen beschreven.

Binnen de inrichting ontstaat onder andere afvalwater afkomstig van het reinigen van de stallen en wordt opgevangen in een giertank.

Het niet verontreinigd hemelwater wordt geloosd op de bodem.

Door het stellen van voorschriften is het aannemelijk dat een voldoende hoog beschermingsniveau aanwezig is om eventuele nadelige gevolgen ten gevolge van het lozen van afvalwater kunnen worden voorkomen.

Afvalstoffen

De wetgeving geeft regels omtrent de preventie van afvalstoffen. Gezien de bedrijfsafvalstoffen die vrijkomen en de hoeveelheden is het niet noodzakelijk een preventie onderzoek uit te laten voeren. Gevaarlijke afvalstoffen zijn altijd verplicht te gescheiden.

Overige afvalcomponenten worden gescheiden gehouden indien dit redelijk is gezien de wekelijkse hoeveelheden. De aanvraag geeft reeds aan dat men afvalstoffen gaat scheiden en apart gaat afvoeren. Dit zal in de voorschriften opgenomen worden.

Overige regelgeving

De door de vergunninghouder te nemen maatregelen bij onvoorziene gebeurtenissen zijn vastgelegd in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer.

Van verdere richtwaarden, grenswaarden, regels en aanwijzingen zoals bedoeld in de artikel 2.14 van de Wabo is geen sprake.

De overige aspecten van de door inrichting mogelijk te veroorzaken gevolgen voor het milieu kunnen worden bestreden door de bij dit besluit behorende en op het Handboek Milieuvergunningen gebaseerde voorschriften.

De gevolgen voor het milieu vanwege de inrichting zijn niet zodanig dat de vergunning ter bescherming van het milieu moet worden geweigerd.

Besluiten:

- de aanvraag en de daarbij behorende bescheiden (met uitzondering van de vervangen gegevens, zoals genoemd in de considerans) deel te laten uitmaken van de vergunning.
- de gevraagde vergunning te verlenen overeenkomstig de bij dit besluit behorende en als zodanig gewaarmerkte bescheiden en voorschriften.

Gendringen, 30 januari 2012

Burgemeester en wethouders van de gemeente Oude IJsselstreek,
namens dezen,

A. Lohuis
team Vergunningen